

Запасенъ вече съ обширни теоритични и практически познания въ областъта на дрехарското изкуство, самонадеяниятъ Балъкчиевъ се връща отново въ България и се установява въ родния си градъ. Но тукъ и отъ сега нататъкъ него не блазни влѣчението да трупа богатство като другитѣ. Не, той намира своето лично щастие въ преуспѣването на другитѣ и заради това ние го виждаме, че той се отдава всецѣло на професионално просвѣтна дейность. Така, още въ началото на 1894 год. той почва да редактира и издава въ Севлиево първия моденъ вестникъ въ България подъ наименованието „Моденъ листъ“, съ приложения на отдѣлни кройки въ умаленъ видъ. Годишниятъ абонаментъ на тоя чисто професионаленъ вестникъ, тогава пръвъ по рода си, билъ 5 лева. Този професионаленъ свѣтилникъ излизалъ всѣкимесечно и се печатилъ въ печатницата на А. Цанковъ — Севлиево. На следната 1895 год. енергичниятъ специалистъ съставя и отпечатва, пакъ въ Севлиево, първия пълненъ учебникъ по кройчество подъ надсловъ: *„Школа по кройческото изкуство за всички видове мъжки и детски дрехи“*. Едновременно съ това, на 1 юлий с. г. Балъкчиевъ открилъ и „Учебно заведение по кройчество за мъжки, дамски и детски дрехи“ въ гр. Севлиево.

Ала за плодovitостъта и разширилата се професионална дейность на проявилъя се вече Балъкчиевъ родниятъ му градъ се оказва малкъ: не задоволява благороднитѣ му амбиции, та още презъ 1900 год. всеотпайниятъ професионалистъ-просвѣтителъ се преселилъ въ ст. София, гдето съ още по-голѣмъ жаръ продължилъ своята литературна и професионално-стопанска дейность. Между другото, подъ неговото вещо перо сж излизли последователно и следнитѣ съчинения по кроежа на мъжки и дамски дрехи: *„Златниятъ правила на кройческото изкуство“*, въ 5 печатни коли; списанието *„Моденъ прегледъ“*; *„Кроежътъ на дамскитъ горни дрехи“* въ 40 литографни коли; *„Мъжско модерно кройчество“* — книга, претърпѣла 4 издания.

Извоювалъ си вече име на специалистъ, способниятъ Балъкчиевъ става постояненъ сътрудникъ на излизащото въ София сп. „Кройчески вести“ — органъ на кройческото сдружение. Той е единъ отъ първитѣ пионери за откриване временни кройчески курсове въ България, уреждани отъ Министерството на търговията, промишленостъта и труда, отъ търговско-индустриалнитѣ камари и отъ нѣкогашнитѣ окръжни постоянни комисии; билъ е още директоръ на Държавното кройческо училище въ София, после такъвъ на Държавното занаятчийско училище въ столицата; ръководилъ е специалнитѣ курсове на Кройческата академия при Соф. сдружение.

(Настоящиятъ списъкъ на видни севлиевци продължава въ третата частъ на книгата).